

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1532/2025
20.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ермедина Ђуђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К.бр. 200/24 од 22.04.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-509/25 од 22.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ермедина Ђуђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К.бр. 200/24 од 22.04.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-509/25 од 22.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К.бр. 200/24 од 22.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци која ће се извршити у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у Сјеници, улица ... осим у случајевима прописаним законом, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне изврши у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Истом пресудом окривљени ББ ослобођен је од оптужбе да је извршио два кривична дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-509/25 од 22.10.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару, Одељење у Сјеници и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Сјеници К.бр. 200/24 од 22.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ермедин Ђуђевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе за дело које се терети из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да није доказано да је окривљени извршилац кривичног дела, јер се исто не доказује ниједним од многобројних саслушаних сведока који су били присутни. Такође, није доказано ни време извршења кривичног дела, обзиром да су у току поступка утврђене чињенице спорне, имајући у виду да се оштећени након три дана од нанете повреде јавио лекару, а не у тренутку када му је настала штета, а при томе ни предмет извршења није идентификован, нити се зна о ком предмету је реч. Није доказано у поступку да је окривљени у својој руци имао било какав предмет, било у виду пиштоља или неког сличног чврстог предмета као средства извршења кривичног дела. Бранилац окривљеног у захтеву наводи и да је повреда на глави оштећеног могла настати ударцем пиштоља како то вештак тврди или неким другим чврстим предметом и да је оваква вероватноћа произвољна јер нема јасно дефинисано, одређено или одредиво средство извршења које је имао окривљени како би нанео телесне повреде. По ставу одбране, повреда у пределу леве темене кости могла је настати приликом пада оштећеног ударцем главом у камен на улици на коме је евидентирана крв, а како су то у својим исказима навели сведоци ВВ, ГГ и ДД, као и окривљени у својој одбрани, а како је то потврдио вештак медицинске струке, који није искључио могућност настанка повреде, последичним падом, јер се, ако се имају у виду и остале повреде таква повреда и механизам настанка не може искључити. Како се, по ставу одбране, последица кривичног дела не може повезати са радњом извршења кривичног дела, то у том смислу нема ни остварених елемената бића кривичног дела тешка телесна повреда.

На описани начин, по ставу Врховног суда, бранилац окривљеног полемише са чињеничним утврђењима суда везаним за механизам наставка повреде оштећеног, време извршења кривичног дела, као и средство извршења, али и узрочнопоследичну везу између радње извршења и наступеле последице, износећи истовремено сопствену оцену изведених доказа, сопствено виђење одлучних чињеница које их тих доказа произлазе, супротно оцени, чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ермедина Ћућевића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирена Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић